

En ny politisk skueproces

I Københavns Byret oplevede man den 25. januar en ny politisk skueproces, der skal skræmme folk fra at sige den ubehagelige sandhed om de fremmede.

Creative Commons

Den 25. januar kl. 9.30 begyndte en ny retssag mod Kaj Vilhelmsen, der endnu engang var anklaget for overtrædelse af den berygtede såkaldte racismeparagraf 266b. Anklagen gik ud på, at Kaj Vilhelmsen i en radioudsendelse i lokalradioen Radio Holger den 2. august 2006 skulle være fremkommet med nogle udtalelser om de personer, der blev evakueret fra Libanon, på en måde der repræsenterede en overtrædelse af §. 266b. Kaj Vilhelmsen benægtede anklagen, idet han også via sin forsvarer gjorde opmærksom på, at de i anklageskriftet citerede sætninger slet ikke var fra lokalradioen Radio Holger men fra Internettet og som sådan helt uden interesse for den foreliggende sag. I statsadvokatens anklageskrift er det nemlig udelukkende lokalradioen Radio Holger, som er nævnt, og anklageskriftet omfatter følgelig ikke udsendelser, der er lagt på Internettet. Det er samtidigt også indlysende, at man ikke kan bevise, hvad det egentlig var, som Kaj Vilhelmsen sagde i lokalradioen Radio Holger ved at afspille en optagelse fra Internettet, da der ikke var nogen teknisk forbindelse mellem lokalradioen og Internettet. Udsendelserne på Internettet var således uafhængige af udsendelserne på lokalradioen.

Fortsættes side 2

Kampen mod islam er en kamp for danskheden !

Årgang 3, Nummer 6

Februar 2008

Hør Radio Holger!

Nu kan man høre **Radio Holger Internet** overalt på denne internetadresse: www.radioholger.dk, og der sendes i de almindeligt anvendte og meget praktiske lydformater rm og mp3.

Kloge ord fra Tyskland

I en tale i Sachsen kommenterede NPDs leder Holger Apfel et meget interessant udsagn af CSU-parlamentsmedlemmet Peter Gauweiler. Det lød i oversættelse: »Tyskland bliver ikke forsvaret i Hindukush – Tyskland bliver forsvaret i Münchens U-bane, på banegården Zoo i Berlin og i Frankfurts indre by.« Dette udsagn, sagde Holger Apfel, hører til det bedste af, hvad de etablerede politikere har sagt i de sidste årtier, og i den ånd bør den Sachsiske Landdag begynde at bekæmpe udlændingekriminaliteten. Disse kloge ord gælder også for Danmarks vedkommende. Vi kan ikke forhindre en muhamedansk terror eller kriminalitet ved at have folk, der farer forvirret rundt i Afghanistan, når en trussel mod danskerne findes på Nørrebro eller i Slagelse.

En ny politisk skueproces

Anklageren fastholdt imidlertid sit ønske om at afspille en CD-rom med digitalt materiale, som anklageren havde modtaget fra det såkaldte Dokumentations- og Rådgivningscenter om racisme (DRC), idet anklageren gjorde gældende, at den pågældende CD-Rom meget vel kunne være en optagelse fra lokalradioen Radio Holger. Det betvivlede Kaj Vilhelmsens forsvarer naturligvis, for lokalradioen Radio Holger sendte analogt og ikke digitalt, og anklageren kunne da heller ikke bevise, at materialet virkelig var fra lokalradioen Radio Holger. Byrettens dommer ville imidlertid give anklageren en chance for at holde sagen i gang, og anklageren fik således lov til i et nyt retsmøde af skaffe vidner fra DRC, der kan fortælle under hvilke omstændigheder, at den omtalte CD-rom er blevet optaget. Kaj Vilhelmsens forsvarer gjorde så rede for, at denne CD-rom under ingen omstændigheder kan være en optagelse fra lokalradioen, idet både tekniske og tidsmæssige forhold taler derimod. Forsvareren mente derfor ikke, at et nyt retsmøde vil ændre noget på det forhold, at anklagerens påberåbte dokumentation er utilladeligt i retssagen, simpelthen fordi det ikke er omfattet af anklageskriftet. Men dommeren ville altså gerne give anklageren endnu en chance, og dommeren forsøgte så at udsætte retssagen til anklageren havde ordnet problemet med vidnerne fra DRC. Dette kunne dog ikke ske, da man ikke kunne finde et tidspunkt, hvor hele retten igen kunne være tilstede, og derfor blev retssagen udsat *sine die*, dvs. uden dato, hvilket er højst usædvanligt. Sammenfattende kan det dermed siges, at anklagerens §.266b-sag mod Kaj Vilhelmsen blev sat i stå på grund af manglende dokumentation, og skulle den komme i gang igen er anklagerens position alvorligt svækket, idet anklageren altså mødte frem med en tvivlsom dokumentation, der ikke umiddelbart kunne godtages af retten. At retssagen gik i stå allerede før man var kommet i gang med sagens substans, det er meget alvorligt for anklageren, og Kaj Vilhelmsens forsvarer har således det bedste håb for sagens endelige udgang.

Overvejelser omkring retssagen

Efter endnu engang at have været i Byretten i en §.266b-sag, så kan jeg jo ikke undgå at have en

mærkelig uvirkelig følelse. I offentligheden hedder det sig, at Danmark er et demokrati, og alligevel fører man processer imod mig, som om vi var i det gamle stalinistiske Sovjetunionen. Anklagen mod mig drejer sig jo ikke om en kriminel handling men alene om noget, som jeg skulle have ment og sagt, og hvordan det overhovedet kan gøres til genstand for en retssag er mig stadig en gåde. I vor Grundlov står der som bekendt, at vi har ytringsfrihed, men reelt eksisterer ytringsfriheden altså ikke, og de danske patrioter forfølges konsekvent, bare fordi de siger sandheden om de fremmede. Vort samfundssystem er nemlig ikke et samfundssystem, der bygger på sandheden, men det er et samfundssystem, der bygger på fortællelse og løgne. Og myndighederne forsøger desperat at forhindre sandheden om de fremmede i at komme til offentlighedens kundskab; enten forhindrer man al omtale af de fremmedes forbrydelser mod det danske folk eller også kalder man bare de fremmede for "unge" i det forfængelige håb, at borgerne så ikke ved, hvem der er tale om. Dette er imidlertid et håbløst forsøg på at holde sandheden borte fra folket, og lige så vel som dette projekt slog fejl i Sovjetunionen vil det slå fejl i Danmark. Man kan nok sige, at der er forskel på undertrykkelsen af ytringsfriheden i Danmark og så i det gamle Sovjetunionen, men det er alene en gradforskelle. For skønt man i Danmark ikke vover at slå patrioter ihjel eller give dem ti års fængsel, så fører man faktisk den samme form for skueprocesser mod patrioterne og deres synspunkter, som man gjorde i Sovjetunionen. En tilhører ved retssagen sagde til mig, at denne retssag bare bliver ført for at skræmme alle andre fra at kritisere de fremmede, og det har han jo helt ret i, og derved har processerne efter §.266b også det samme formål som Stalins beryggede skueprocesser. Men naturligvis er de politiske processer i Danmark ikke lige så effektive som i Sovjetunionen, simpelthen fordi man ikke her i landet vover sig lige så langt ud fra myndighedernes side. I Sovjetunionen havde man jo et stort magtapparat, der kunne beskytte embedsmænd og politikere, uanset hvor brutale processerne mod patrioterne var, men det har man ikke i Danmark, og det medfører selvfølgelig en vis forsigtighed fra de danske politikeres og embedsmænds side.

Forsættes side 3

En ny politisk skueproces

Man kan simpelthen ikke tillade sig at være lige så brutal som myndighederne var i Sovjetunionen, da man faktisk selv er meget sårbar, og derfor forsøger man at lukke munden på de danske patrioter med relativt små domme, der nok menes at være skræmmende men dog ikke så alvorlige, at de domfældte ligefrem føler noget behov for at hævne sig på systemets folk.

Men politiske skueprocesser skal der altså være også her i Danmark. Som tidligere meddelt gik sagen mod mig altså i stå på grund af anklagerens manglende dokumentation eller rettere, fordi man ikke kunne påvise dokumentationens oprindelsesomstændigheder, og det er jo udmærket, men det havde selvfølgelig været bedre, om Byretten havde nægtet at beskæftige sig med en sådan sag. Det havde tjent Københavns Byret til ære, om man havde afvist sagen af hensyn til ytringsfriheden, men det gjorde Byretten ikke, for de danske domstole forsvarer ikke folkets frihed men bidrager aktivt til undertrykkelsen af folket. De danske domstole udgør desværre ikke en sikkerhed for folket men er bare et led i undertrykkelsen. For hvis vi nu skal være helt ærlige, så må vi også erkende, at vort samfundssystem er både undertrykkende og råddent, simpelthen fordi dette system ikke respekterer folkets frihed. Folket har ret til at ytre sig, står der i vor Grundlov, men politikere, embedsmænd og domstole undertrykker os og forsøger at lukke munden på os, fordi systemet ikke kan tåle, at sandheden om de fremmede bliver offentliggjort, for sandheden om de fremmede er meget ubehagelig.

Det skal nu i øvrigt blive interessant at se, om de ansatte på stikkercentralen Dokumentations- og Rådgivningscenteret om racisme virkelig vil forsyne anklageren med den ønskede dokumentation i form af vidner, der kan bakke anklagerens påstande om dokumentationens status op. Her er anklageren og centeret imidlertid i store vanskeligheder, for skal jeg dømmes efter anklagen, så er disse vidner helt nødvendige, men samtidigt må folkene fra centeret faktisk også lyve, hvis de skal kunne give anklageren den nødvendige støtte. Spørgsmålet er simpelthen dette, tør folkene fra Dokumentationscenteret lyve i deres vidneudsagn, når det kan koste dem to års fængsel? Det er en stor risiko at løbe, især fordi jeg har

gode muligheder for at afsløre deres løgne. Det var altså i en kritisk fase, at retssagen mod mig gik i stå, og spørgsmålet er så, om anklageren vil forsøge sig endnu engang eller blot frafalde sagen. Under alle omstændigheder har jeg aldrig før stået så stærkt under en af de vanvittige racismesager.

Kaj Vilhelmsen

Den forrykte intelligentsia

Angående Sovjetkommunismen skriver en Niels Jæger bl.a. følgende: »Men kommunismens forbrydelser blev aldrig mødt med nogen større interesse blandt danske forfattere og journalister, der bidrog til at føre samfundsdebatten uden om det civilisationsammenbrud, som Sovjetkommunismen var et udtryk for. Politisk tunnelsyn prægede intelligentsiaens påvirkning af tidsånden. Mens det aldrig lykkedes at overbevise almindelige mennesker om, at de kommunistiske systemer var succeser eller moralsk acceptable, bidrog intelligentsiaen til at forplumre billedet ved at gøre et mislykket system, bygget på total ineffektivitet og monstrøs brutalitet, til et spørgsmål om argumenter og tvivl og derved støtte løgnene og fortrængningen.« Dette kunne ikke være udtrykt bedre, og det er den samme landsskadelige intelligentsia, der i dag forsøger at videreføre sovjetkommunismen ved hjælp af censurparagraffen §.266b. Metoderne er de samme, for også i dag forsøger man at undertrykke folket gennem løgne og fortrængninger, men nu er det dog ikke kommunismen men de muhamedanske indvandrere, som intelligentsiaen holder hånden over. Gennem de sidste hundrede års historie har de intellektuelle været en belastning for de europæiske folkeslag og stater, for de intellektuelle har konsekvent vendt sig mod folkets helt naturlige fædrelandskærlighed og anstændighed. Her i Danmark begyndte det med brødrene Brandes, og den dårlige indflydelse er fortsat med deres kulturradikale disciple, som stadig udgør en kosmopolitisk klasse af meningsdannere, der er imod alt det ægte danske i samfundet. De intellektuelle er landsforrædere af overbevisning, og på denne baggrund er det slet ikke underligt, at man i forskellige lande og til forskellige tider har forsøgt at gøre op med dem.

Nyheder

Danmarks-indsamlingen

Den såkaldte Danmarksindsamling til de afrikanske børn nåede op på 66 millioner kroner, og man lod i fjernsynet som om, at disse penge blev indsamlet med stor folkelig opbakning, men det var der jo slet ikke tale om. Det var nemlig ikke almindelige danskere, der bidrog nævneværdigt til indsamlingen men hovedsageligt private firmaer, der bidrog for at få omtale i fjernsynet. En lang række firmaer gav således beløb på f.eks. en million, en halv million, et par hundrede tusind eller halvtreds tusind kroner, og hvad der blev indsamlet fra almindelige mennesker var forsvindende i forhold til dette. Hvis man tænker over det samlede resultat og over firmaernes store bidrag, så bliver det helt klart, at der ikke kan have været ret mange danskere, der bidrog sådan helt privat. Nu vil nogle måske sige, at det er da også lige meget, når bare pengene kom ind, og at pengene jo går til et godt formål, men hvordan forholder det sig egentlig med det?

Det er naturligvis udmærket, at private danske firmaer svømmer sådan i penge, at de har råd til at give så store bidrag, bare for at blive omtalt i fjernsynet, men man må jo også spørge, hvordan det kan være, at de pågældende firmaer har så mange overskydende penge? Dyne-Larsen gav f.eks. en million i kontanter, og det er smukt, men Dyne-Larsens overskydende likviditet fremkommer jo gennem underbetaling af hans personale, der efter sigende skulle være noget af det mest underbetalte i branchen, og så er det jo ikke så smukt mere. Man må sandelig håbe, at Dyne-Larsens personale ved den næste lønforhandling husker på hans mange penge og kræver en ordentlig forhøjelse af lønnen. Har Dyne-Larsen virkelig råd til smide millioner i grams til negrene, så har han også råd til at betale sit personale ordentligt, også når det ikke giver fjernsynsomtale. I det hele må man jo håbe, at folk har lagt mærke til om deres firma har bidraget, så de har fået et indtryk af deres firmas velstand. Det er som nævnt ikke noget dårligt udgangspunkt ved fremtidige lønforhandlinger.

Og hvad angår selve formålet for indsamlingen, så er det da udmærket at hjælpe børn i Afrika, det er faktisk et rigtigt godt formål, men det ville

unægtelig være et langt bedre formål at begrænse antallet af børnefødsler i Afrika. Der er noget helt forkert ved, at negrene bare kan få så mange børn, som det passer dem og bagefter så forventer, at europæerne nok skal føde børnene. Det er jo alene negrenes helt uansvarlige levemåde, der medfører både sult og HIV i Afrika. Når ludfattige negre bare helt ubekymret sætter børn i verden, så vil det naturligvis kun føre til endnu flere sultende børn, og de mange tilfældige forbindelser fører ikke alene til mange flere børn men også til HIV-smittens yderligere udbredelse. Nødhjælp gør det muligt at fortsætte dette vanvid, og der er således ikke meget formål i at hjælpe negrene, så længe de bare fortsætter med deres nuværende helt vanvittige levemåde. Der er ingen grund til at forlænge pinen i Afrika, så kan man ikke få negrene til at leve på en anden måde end den nuværende, så er pengene til Afrika spildte penge, der ikke får nogen som helst positiv betydning. Hvis man skal sige noget positivt om Danmarks-indsamlingen, så må det naturligvis være, at det jo for en gangs skyld drejer sig om private indsamlede penge, og det er jo langt bedre om der bidrages til Afrika på denne frivillige måde end gennem tvangsudskrevne skatteyderbidrag. Og i denne forstand er det jo helt i orden med indsamlingen, for al ulandshjælp burde være finansieret af frivillige indsamlinger. Men vi tror ikke et øjeblik på, at de 66 millioner danske kroner gør nogen forskel i Afrika. Før disse penge bliver anvendt vil de gå gennem et vældigt nødhjælpsbureaukrati både i Danmark og i Afrika, for utallige funktionærer skal leve af det, og bliver nogle af pengene endeligt anvendt efter hensigten, så vil disse penge bare omsætte sig i endnu flere fødsler, og så er man lige vidt. Problemet i Afrika er jo ikke naturen, der er overordentlig rig, nej, problemet i Afrika er faktisk, at der er alt for mange mennesker, alt for mange negre, og før negrene lærer at kontrollere deres eget antal kan der ikke udrettes noget væsentligt. Det burde således være et ufravigeligt krav til afrikanerne i forbindelse med al fremtidig nødhjælp, at de systematisk begrænser deres eget antal, for kun en sådan bestræbelse, der krones med held, kan fjerne sult og sygdomme fra Afrika. Men det kræver altså en helt anden levemåde blandt negrene, og det er nok ikke let at indføre.

Nyheder

En positiv dom

Den 28. januar faldt der dom i en interessant erstatningssag. Medierne skrev: »Det koster Coop Danmark næsten 175.000 kroner at have bortvist en medarbejder, der kaldte en muslimsk kollega med tørklæde for 'hættemåge'. For selv om udtrykket ifølge Sø- og Handelsretten er nedsættende, så havde medarbejderen ikke været grov i munden tidligere og fik heller ikke lov til at forklare sig før bortvisningen fra en Kvickly-butik. Dansk Erhverv har kørt sagen for Coop, og advokat Frederik Brocks kalder dommen meget hård. - Det er arbejdsgiverens ansvar at sikre et sundt arbejdsmiljø, hvor medarbejderne ikke diskriminerer eller chikanerer hinanden. Når en medarbejder kalder en kollega for 'hættemåge', kan det kun opfattes som diskriminerende og ydmygende. Det bliver en ansvarlig arbejdsgiver nødt til at reagere på, siger han. Retten lægger i dommen vægt på, at medarbejderen ikke sagde 'hættemåge' direkte til den muslimske kollega. På baggrund af den bortvistes egen forklaring er det rettens opfattelse, at bemærkningen er dumsmart og tankeløs, men ikke direkte chikane. Frederik Brock peger på, at arbejdsgivere fremover får svært ved at gribe ind over for chikane.«

Dommen er nok i sig selv meget tilfredsstillende, for Coop Danmark kommer altså til at betale for at spille censor, men det er helt utilfredsstillende, når Sø- og Handelsretten også vil tiltage sig retten til at erklære et udtryk om en muhamedaner for nedsættende, dumsmart og tankeløst. Folk skal naturligvis have lov til at sige, hvad de mener, og det skal andre folk ikke blande sig i, heller ikke Sø- og Handelsretten. Vi skal væk fra tyranniet, hvor alle mulige instanser bilder sig ind at skulle censurere folk, og mener man, at en muhamedaner med tørklæde ligner en hættemåge, hvorfor skulle man så ikke have lov til sige det? Også i denne sag, hvor dommen jo faktisk er helt rimelig, ser man således den virkelig modbydelige og landsforræderiske tendens til at ville censurere folk. Og angående arbejdsgivernes pligt eller ret til at gribe ind over for chikane, så er det en fuldstændig misforståelse, når advokat Frederik Brock mener, at arbejdsgiverne skal spille politiske censorer og holde hånden over de fremmede.

Arbejdsgiverne skal sættes på plads, hvis de forsøger noget sådant, for arbejdsgiverne er ikke politiske formyndere i forhold til deres ansatte, og det danske folk må have retten til at ytre sig frit, også på arbejdspladsen!

Fremmedstatistik

Den landsskadelig indvandring til Danmark fortsætter. Antallet af tilladelser til familiesammenføring er nu på det højeste niveau siden udlændingeloven blev strammet i 2002. 73 procent af ansøgerne fik i 2007 ja til at få en ægtefælle med til Danmark mod 71 procent i 2006 og 53 procent i 2003. Det viser helt nye og foreløbige tal fra 2007, som Berlingske Tidende har fået adgang til. Tæller man børn og andre nære slægtninge med, viser de endnu ikke offentliggjorte tal, at Udlændingetjenesten gav 65 procent af ansøgerne ja til familiesammenføring i Danmark i 2007 mod 59 procent i 2006 og 56 procent i 2003, hvor stramninger som 24 års-regel, tilknytningskrav og bankgaranti fra den nye lov fra 2002 statistisk kunne begynde at vise sig. Ja, det er nu helt åbenbart, at Dansk Folkeparti desværre ikke har ret, når man påstår, at der har været en kursændring i fremmedpolitikken. De fremmede strømmer stadig ind i landet, og det er den realitet, som man må forholde sig til.

Den muhamedanske terror

Den fanatiske muhamedanske terrorbevægelse udgør en dødelig trussel mod Europa. Ifølge avisen El Pais havde medlemmer af en formodet terrorcelle i Barcelona planer om at slå til mod offentlige transportmidler i fem europæiske lande. En flok muhamedanske indvandrere, der blev anholdt i Barcelona sidste weekend, havde planer om at slå til mod den offentlige transport - særligt metroer - rundt om i Europa. Det skriver den spanske avis El Pais den 26. januar med henvisning til udsagn fra en af de påtænkte selvmordsbombemænd. Den Al Qaeda-inspirede celle stod parat til at slå til mod metroen i Barcelona samt andre mål i Spanien, Tyskland, Frankrig, Portugal og Storbritannien, siger den ene af de anholdte indvandrere, der har besluttet at samarbejde med politiet.

Nyheder

Integrationens fallit

De såkaldte integrationsprojekter er latterlige, og nu kan selv medierne se det. I Berlingske Tiden den 22. januar skriver man bl.a.: »Først en solid oplæring med fuld løn og 12 uger senere et fast job i kurerfirmaer som DHL og UPS. Sådan et tilbud skulle vel nok kunne samle adskillige interesserede unge, der ikke har hverken job eller uddannelse, tænkte de hos arbejdsgiver- og erhvervsorganisationen HTS – Handel, Transport og Service. Men det gjorde tilbudet bare ikke. Til trods for, at HTS satte to konsulenter til at gennemtrawle samtlige jobcentre i København, på Frederiksberg samt i Vestegnens kommuner, og til trods for, at tilbuddet ikke vil koste kommunerne en rød reje. »Vi har fået at vide fra folk i systemet, at der findes mindst 300-400 unge ledige med indvandrerbaggrund og uden uddannelse i de områder, men jobcentrene kunne ikke finde dem,« siger Verner Seibæk, konsulent i HTS og ansvarlig for rekrutteringsprojektet "Klar, parat, kør!" »Mange roste vores initiativ, men jobcentrene har i hvert fald ikke taget imod det og prøvet at hjælpe os,« siger en skuffet Verner Seibæk.« Dette skulle vist være et ganske godt eksempel på, hvor tåbelige integrationsprojekterne er. Disse projekter forudsætter nemlig en interesse hos de fremmede, som de fremmede slet ikke har, og det er netop derfor, at de ikke kan realiseres. Når de fremmede ikke har interesse for sagen, så vil jobcentrene heller ikke beskæftige sig med det, for de gør kun, hvad de fremmede selv ønsker.

Den jødiske anti-semitisme

Den hysteriske såkaldte kamp mod racisme og anti-semitisme har nået et komisk højdepunkt i New York. Efter en lang række angreb og eksempler på anden chikane mod jødisk ejendom, der bl.a. omfattede 23 tilfælde af hagekors-tegninger, blev den anti-semitiske og racistiske gerningsmand endelig pågrebet af New Yorks politi. Og efter denne pågribelse skete der så noget meget mærkeligt. Fra at være en høj-profil sag i de lokale medier, forsvandt sagen som ved et trylleslag fra medierne, bortset fra Internettet, der som bekendt vanskeligt kan censureres. At de lokale medier tabte interessen var meget ejendomme-

ligt, for der var ellers nok at skrive om. Den pågrebne Ivan Ivanov havde rørbomber, skudsikre veste og pistoler i sin lejlighed, og hele lejligheden flød med flyveblade med tekster som "Israel er svinenes land" og "Dø, alle jøder". Det var da lige en historie for medierne, en bevæbnet racist og anti-semit, der terroriserede jøderne! Der var kun et lille problem ved hele historien, Ivan Ivanov er ikke en racistisk og anti-semitisk russer, nej, han er jøde, og han er heller ikke anti-semit, for han har i mange år været agent for den israelske efterretningstjeneste Mossad. Og da politiet fortalte medierne dette faktum, så var det lige som de mistede interessen for historien. Så kunne den ikke længere bruges til noget. Det er sandelig flovt, for nu er det jo blevet afsløret, at denne berømte efterretningstjeneste helt bevidst iværksætter såkaldte anti-semitiske udskjelser bare for at få lejlighed til at udstille jøderne som ofre for de skrækkelige racister og anti-semitter. Og kan anti-semitterne ikke producere den fornødne forfølgelse af jøderne, ja, så kan jøderne åbenbart selv. Det er vist ikke for meget sagt, at dette er en meget betænkelig praksis.

Notitser

En politiker i Østrig har vakt opsigt i landet ved at gå til verbalt angreb mod muslimerne og kalde profeten Muhammed en børneskænder. Politikeren er Susanne Winter fra det parti FPÖ. Winter advarede på et valgmode mod en 'islamisk indvandringstsunami'. Ifølge Winter vil halvdelen af Østrigs befolkning vil være muslimsk om 20-30 år, og derfor skal islam, som hun kaldte 'et totalitært herskersystem', kastes 'tilbage, hvor det er kommet fra, nemlig på den anden side af Middelhavet'. Under henvisning til Muhammeds ægteskab med en seksårig tilføjede hun, at profeten i vore dage ville blive anset for at være 'en børneskænder'. Og politikerens Susanne Winters udtalelser om muslimerne og profeten har vakt stor opsigt langt uden for Østrig.

En af de største sikkerhedstrusler mod USA kommer fra Europa, siger chefen for det amerikanske sikkerhedsministerium - Department of Homeland Security. - Europa er blevet et hjemsted for de muslimske terrorister, siger Michael Chertoff til britiske BBC. Bag terrorangrebet i London, der kostede over 50 mennesker livet og sårede 700, stod terrorister, der var opvokset i Europa. Det samme var tilfældet med flere af de gerningsmænd, der stod bag angrebet i Madrid i 2004, hvor næsten 200 mennesker mistede livet. USA har samme grund indført både fingeraftryk og foto for rejsende til USA, idet man håber at kunne stoppe nye muslimske terrorister på denne måde.

Nyheder

De fremmede tager pengene

Hvis danskerne nu går og spekulerer på, hvor alle deres skattepenge egentligt bliver af, så er svaret helt enkelt, at deres penge langsomt siver ud i den øvrige verden, hvor danskerne åbenbart har hundredtusinder af fremmede på kost. Det er nu blevet officielt bekræftet, og det oplyses således, at: »Indvandrere og flygtninge i Danmark opkøber jord og bygger store villaer i deres oprindelige hjemlande. Fire milliarder kroner, svarende til en tredjedel af den samlede danske ulandsbistand på 12 milliarder kr. Omtrent så mange penge sendte flygtninge og indvandrere i Danmark sidste år hjem til deres fødelande, viser de nyeste tal fra Verdensbanken, som Jyllands-Posten har indhentet. Indvandrere i Danmark sender næstmest hjem i verden i forhold til indbyggertallet; 100 kr. mindre om året end indvandrere i Norge. Specielt tyrkere, pakistanere og iranere sender mange penge hjem. Ifølge OECD, som har specificeret tallene, sendte de i år 2000 henholdsvis 534, 108 og 76 millioner kr. hjem til deres fødelande fra Danmark.« Ja, de offentlige danske kasser bygger villaer i Tyrkiet, finansierer forretninger i Pakistan og store bryllupper i Iran, og den danske skatteyder tror naivt, at hans skattepenge går til danskernes hospitaler. Med dette bekræftes endeligt formodningen om, at den danske stat udbetaler alt for mange penge til de fremmede, der opholder sig her i landet, og at det er på høje tid at lukke kassen for de fremmede. Når de fremmede kan finansiere den halve verden med de danske støttekroner, som de modtager, så er der noget galt, og så må kassen smækkes i for dem. Det burde således være et stående forslag fra Dansk Folkeparti, at de fremmede ikke skulle kunne modtage penge fra de danske offentlige kasser. I forbindelse med denne sag er det også værd at minde om en artikel i Bagsværd/Søborg Bladet den 20-6-1995, der fortæller lidt nærmere om, hvor pengene stammer fra: »Over 400 pakistane-re fik organiseret hjælp til at sende 48 millioner ulovlige danske kroner hjem. Gladsaxe-borgeren Muhammed Fazal sidder isolationsfængslet under stærk mistanke for at stå bag udførelsen af ikke mindre end 48 millioner danske kroner af ulovlig oprindelse til udlandet. Muhammed Fazal er 50 år, pakistaner og bosat i Bagsværd. Siden

den 25. januar har han været varetægtsfængslet, og i øjeblikket sidder han isoleret i Køge arrest. Fazal er mistænkt for gennem to år at have hjulpet mere end 400 andre herboende pakistanere med at sende ulovlige penge hjem til Pakistan. De enorme pengemængder formodes at stamme fra misbrug af dagpenge, bistandshjælp, iværksætterydelse, gennemførelse af skattesvig, moms-uddragelser, bedrageri og muligvis andre strafbare handlinger.« Ja, så turde det vist være klart, hvordan man skraber de store midler sammen, som man sender ud af landet.

Rotterne forlader den synkende skude

Nu forlader også Gitte Seeberg Ny Alliance.

Perkerpartiet Ny Alliance går nu i opløsning, og både høj og lav i partiet forlader den synkende skude, så hurtigt det kan lade sig gøre. Nu har også en af partistifterne, Gitte Seeberg, forladt partiet, og det ser heldigvis ikke ud til, at man kan stoppe medlemsflugten. Det var også på tide, for dette blålys af et parti hører heller ikke til i den danske politiske verden. Partiet er udelukkende opstået gennem en skamløs mediereklame, og partiet har ikke noget reelt folkeligt grundlag, og end ikke den almindelige leflen for indvandreren Naser Khader kan længere holde partiet oppe. Det er meget opmuntrende, at Ny Alliance ikke kan eksistere, for partiet er det første eksempel på, at et parti opstår alene på baggrund af en leflen for de fremmede. Men det var heldigvis ikke nok!

De demokratiske politikere i Europa er meget mærkelige. De tillader en vældig indvandring af fremmede, der ikke deler europæernes syn på tilværelsen og frihedsrettighederne, og når dette så fører til konfrontationer, så viger de samme politikere helt skræmt tilbage for opgøret. Jamen, hvad i alverden havde de ventet? Troede de virkelig, at de fremmede ville forandre sig, når de fremmede bare kom til Europa, eller troede de, at europæerne ville opgive deres egen form for tilværelse og deres frihedsrettigheder, bare fordi de fremmede ønsker det? I begge tilfælde må politikerne have været grænseløst naive, for ingen af disse to ting var jo overhovedet mulige. Politikerne har nu kun én chance for at undgå borgerkrigen, og det er at hjemsende de fremmede. Vil man ikke det, så vil det ene voldsomme opgør komme efter det andet, og hvordan det i praksis kommer til at se ud, det er Jugoslaviens opløsning et ganske godt eksempel på.

En opfordring

Det er en grotesk misforståelse hos mange ellers hæderlige modstandere af indvandringen, at man nødvendigvis skal legitimere sin modvilje mod en slags fremmede ved samtidigt at udtale sin velvilje over for en anden slags fremmede. Forholder man sig kritisk over for de mellemøstlige muhamedanere, så udtaler man sig samtidigt velvilligt om jøderne, kritiserer man tyrkerne, så peger man på de flittige kinesere som kontrast osv. osv. Og hvad skal denne form for argumentation så til for? Det er vist indlysende! Selv de mange modstandere af indvandringen er så kujonerede af det multietniske samfund, at de kun vover at udtale en kritik af een gruppe fremmede, hvis de samtidigt gør opmærksom på, at de skam ikke har noget mod de fremmede generelt. Dette er simpelthen for svagt, og vi må sige til alle modstandere af indvandringen, vær dog jeres modvilje mod fremmede bekendt! Lad være med at forsøge at legitimere jeres modstand mod indvandringen, for denne modstand behøver slet ikke nogen legitimation. Det er jo moralsk helt rigtigt at være imod indvandringen, så I kan ganske roligt smide det nuværende samfundssystems kosmopolitiske værdier over bord, for de er intet værd og hører til på historiens mødding. Det er jo indvandrermodstanderne, der har ret, så der er slet ingen grund til at basere sig på det multietniske samfunds præmisser, og det er faktisk det, man gør, hvis man forsøger at legitimere sin modstand mod indvandringen.

Patrioten

Boks 1848, 2300 København S

Hjemmeside: www.patrioten.org

E-mail: mail@patrioten.org

Kaj Vilhelmsen